

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

9. Columnæ Fusiles, Fortitudo & Perseuerantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

aliquo temporis intervallo, & s^epe tempore in longum protracto. Accedit, quod ex Beatitudinibus Christi doctrina celebratis una sit, Pati persequitionem propter justitiam, quae inter praecipuas habetur, & gloriofissimos facit Martyres. Exemplis idem confirmat D. Ambrosius, Machabaeorum, Stephani, Agnetis, Laurentii, Xisti Pontificis. Nec abnuit Seneca, probans cum aliquis tormenta fortiter patitur, omnibus illum uti virtutibus: sententiam superius integrum recitavimus.

ARTICULUS IX.

COLUMNÆ FUSILES

Fortitudo & Perseverantia.

VT R^A Q^{UE} Columna, cuius nos contemplatio & explicatio sat diu detinuit, fuit Fusilis; quo fingen-
di artificio (nam, ut habet sacer textus, finxit, Salomon
(duas Columnas æreas) brevi tempore fieri possunt, quam-
vis altissimæ. In eo autem latet ingens quoddam lec-
tum modò eruendum. Possunt-ne nostris tantum labo-
ribus binæ istæ Columnæ, Fortitudo & Perseverantia
parari atque erigi in anima Sapientiæ Domicilio, &
Templo Dei? Non possunt, licet dies noctibus jungo-
rentur, & annorum aliquot centuriis laboraremus stre-
nuè. Quomodo ergo haberi possunt, quod necessarium
cum absque iis non subsistat Domus Sapientiæ? Dicam
categorice. Si fundatur à summo Architecto: sunt enim
Dei Dona, ac beneficia gratuita, quæ à Theologis vo-
cantur *Virtutes infusa: nimirum, funduntur in anima,* &
æreas quædam Columnæ ad ædificii spiritualis superie-
rem

rem partem sustinendam. Docuit id de Fortitudine egregie B. Prosper, (a) qui nominatis quattuor virtutibus principalibus, Prudentia, Iustitia, Fortitudine & Temperantia, attextit dogma Theologicum: *Verumtamen hoc imprimis nosse & tenere debemus, quod istae quattuor virtutes, vel omnes, quae ex illis existunt Dona sint Dei, & quod nullus eas habet, habuit, vel habebit, nisi Deus, qui est omnium virtutum virgo, contulerit.* Quoniam quicumque quocumque tempore, in quacumque gente, in Deum credentes ex fide vixerunt, illius dono, temperantes, ac prudentes, justi ac fortes fieri utique potuerunt.

PORRO, Columnam illam, quae dicitur Perseverantia, sive accipiatur, pro continua quadam in bono consistentia, quae in eo est sita, ut post acceptam semel gratiam sanctificantem, nunquam amplius pecces mortaliter, sed sine interruptione persistas in statu gratiae, cum decreto animi firmissimo persistendi in bono; sive pro finali perseverantia, quae in eo consistit, ut vitam finias in gratia Dei, quicquid sit factum toto tempore antecedenti, constat tale esse beneficium, ut nullis nostris meritis illud infallibiliter à Deo possimus obtinere, ex iustitia (de condigno ajunt Theologi) Quamvis enim homo justus ac Deo carus queat mereri præsidia, quibus possit perseverare, si velit, quae est D. Thomæ sententia à multis probata; (b) non tamen potest ea mereri auxilia cōgrua, quibus infallibiliter perseveret: quod plurimum differt à membro anteriori. Aliud enim est, posse perseverare si velis, aliud, actu perseverare: sicut aliud, posse Columnam erigere; aliud, illam ipsam erigere. Actu autem perseverare, à quo pendet salus, speciale Dei Donum est, quod non cadit sub meritum, sed affiduè per preces cum metu & timore à Deo postulan-

dum

(a) S. Prosp. de vita contemplativa cap. 18. (b) Bellarmin. de lib. 2. de grat. cap. 12. Suarez lib. 3. de Auxil. c. II. Beccan. Trad. de merito Causarum, cap. 5.

dum est, ut monent, cum S. Thoma, Theologi. (a) Quod spectat illud ex Oratione dominica: Ne nos inducas in tentationem: id est, fundas in nobis Columnam Fortitudinis & Perseverantiae. Quod quotidie jubemus orate. Et si id firma fide ac spe faciamus, impetrabimus. Verè enim scripsit Augustin. lib. de bono perseverantie cap. xvii, Restat in his bonis usque ad finem perseverantia, quae fructu à Dño quotidie poscitur, si non eam Dominus pergitam suam in illo, cuius orationem exaudit operatur. Nimirum, Fons Iustitiae est COLUMNA, quæ non nisi supremi Architecti opera potest fieri & stabiliti.

(a) S. Thom. I. 2. q. 114. art. 9 ad 1.

S E R M O III.

BASES COLVMNARVM

Fortitudo & Constantia.

*Crura illius Columnæ marmoreæ, quæ fundatæ sunt
super Bases aureas. Cantic. v. 15.*

EXORDIUM.

COLUMNAS has in Domo Sapientiae, seu Ædificio spirituum virtutum, quæ Columnæ habent se, ut Crura Corporis mystici, ex Virtutibus, velut membris compositi, diximus, probamusque esse Fortitudinem & Constantiam, seu Perseverantiam. Columnas marmoreas & æreas: Columnas lachin, & Bocca rectitudinis & roboris: Columnas rotundas, cavae, striatas, sufflatae,

Colum-